The background is a complex abstract composition. It features a large, light-colored geometric shape on the left side, resembling a stylized letter 'A' or a similar form, set against a warm, golden-yellow background. The background also contains various textures, including what looks like a woven fabric or a patterned surface. The overall color palette is dominated by warm tones like gold, brown, and red, with some cooler tones in the geometric shapes.

ФАКУЛЬТЕТ ДИЗАЙНУ

Кафедри:
дизайну костюма
проектування інтер'єру
графічного дизайну

ФАКУЛЬТЕТ ДИЗАЙНУ

▲ Р. Студницький.
Пантакратор. Фрагмент
поліхромії храму Успіння
Пресвятої і Праведної
Анни (м. Львів). Акрил.
2010

▲ Р. О. Студницький,
декан факультету

▼ Р. Студницький. Дизайн
інтер'єру індивідуального
житла. Кухня. Львів. 2009

Факультет «Дизайн» бере свій початок від кафедри проектування інтер'єрів, яка у 1946 р. називалася меблево-інтер'єрною. Згодом вона багато разів змінювала свою назву: художньої обробки дерева, проектування інтер'єру та меблів, проектування інтер'єру. У різний час тут викладали такі знакові в історії українського мистецтва особистості, як М. Курилич, М. Яців, М. Вендзилович, В. Любченко. Кожен із них зробив вагомий внесок у становлення і формування львівської академічної школи. Зокрема методика вивчення основ композиції, становлення цього предмета як визначального у розвитку майбутніх митців — заслуга М. Курилича та М. Яціва.

Складний час та всілякі утиски не могли стати на заваді художникам-педагогам і патріотам українського мистецтва. Хоча ціна подвижництва була високою: ґрунтовна праця Михайла Курилича «Гуцульський орнамент» побачила світ лише після смерті автора.

Лебединою піснею Мирона Вендзиловича — знаного в Україні архітектора-практика, людини енциклопедичних знань і широких поглядів, автора низки сакральних споруд у Львові, Ковирях, Давидові — став храм Св. Володимира й Ольги на вул. В. Симоненка у Львові. Професор багато подорожував, і яскраві розповіді про світове мистецтво та архітектуру назавжди залишилися у серцях його численних учнів. Він запам'ятовувався вмінням дуже лаконічно, делікатно і доступно підійти до кожного студента.

Деканами факультету з моменту його заснування були: С. Т. Мельничук (1975–1979), О. Я. Тазалов (1979–1980), Б. Ф. Курліщук (1983–1989), Р. Я. Василик (2000–2006), С. Л. Мартинюк (2000–2006) та Р. О. Студницький (з 2006 р.).

До складу факультету входять три кафедри: «Проектування інтер'єрів», «Дизайн костюма», «Графічний дизайн».

Підготовка здійснюється за рівнями: «бакалавр», «спеціаліст», «магістр».

Активно підтримуються і розвиваються міжнародні зв'язки з творчими вишами Польщі, Австрії, Білорусі, Росії.

Декан факультету — Ростислав Олегович Студницький

Доцент. Відмінник освіти України. Член Спілки дизайнерів України.

Народився в 1961 р.

У 1980 р. закінчив із відзнакою відділ художнього оформлення Львівського училища декоративно-прикладного мистецтва ім. Івана Труша (вчителі з фаху: Ю. Кучабський, В. Трофимлюк, Т. Драган, П. Маркович) і розпочав професійну діяльність на Тернопільському художньо-виробничому комбінаті.

1988 р. отримав диплом із відзнакою у ЛДПДМ (кафедра проектування меблів), де опановував фах під керівництвом В. Любченка, М. Гощицького, М. Яціва.

З 1993 р. — на педагогічній роботі у ЛДПДМ, на кафедрі проектування інтер'єрів.

З 2000 р. обіймав посаду старшого викладача, з 2002 р. — завідувача, а з 2006 р. є деканом факультету дизайну.

Лауреат обласної премії в царині дизайну ім. О. Кульчицької (2009) — за виконання інтер'єрів літературно-меморіального музею І. Я. Франка у Львові (у складі авторського колективу).

Сфера творчих інтересів Ростислава Студницького — сучасний і сакральний інтер'єр. У складі творчого колективу виконував поліхромії храмів у Львові, Рівному, Тлумачі, Стебнику, Сітеті (Румунія), Лугожі (Румунія), Красному (Румунія). Брав участь в обласних і республіканських виставках Спілки дизайнерів України.

Працює у вчених радах факультету та Академії, є членом державної екзаменаційної комісії.

КАФЕДРА ДИЗАЙНУ КОСТЮМА

Спеціалізацію моделювання костюма вперше в Україні було започатковано у Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва при кафедрі художнього текстилю в 1959 р. Формуванню львівської школи моделювання костюма сприяли багаті традиції народної спадщини Західного регіону, культурне надбання Львова, наявність вищої мистецької інституції.

Школа утвердила гасло — розвиток національних традицій у сучасному костюмі, успадкування ідей засновників української моди в Галичині на початку ХХ ст.

Курсові й дипломні роботи студентів 60-х років реалізують тематику повсякденного костюма за мотивами одягу народів СРСР, спецодягу, жіночого, чоловічого і дитячого святкового вбрання.

Зростання популярності відділу та напрацьований досвід стали поштовхом до заснування у 1972 р. кафедри моделювання костюма. Обов'язки її завідувача спершу виконував М. Дутка, згодом (1976) — художник Володимир Черкасов. У цей час почала формуватися науково-методична і творча база підготовки фахівців для будинків моделей одягу, підприємств легкої промисловості й мистецьких осередків України; утверджувався престиж спеціальності художника-модельєра.

Протягом 1979–1988 рр. кафедру очолювала Т. Кузьмінська — досвідчений виробничник, організатор навчально-експериментального процесу. За роки її керівництва зміцнювалася співпраця з підприємствами України, вдосконалювалися навчальні практики, формувалося творчо-стильове скерування кафедри в напрямі інтерпретації національних джерел.

У 80-х роках робота КДК була зорієнтована на промислове моделювання, підготовку художників для підприємств різних галузей (швейні, трикотажні, шкіргалантерейні, взуттєві). У результаті у 1987 р. сформувалися три спеціалізовані відділення: художнє моделювання костюма, моделювання трикотажних виробів, художні вироби зі шкіри та інших матеріалів.

З 1988 р. кафедру очолює О. Коровицький, досвідчений художник і практик. Під його керівництвом розробляються нові підходи у роботі викладачів і студентів: їх творча співпраця сприяє створенню цікавих концептуальних артколекцій, які отримують схвалення на різних конкурсах і фестивалях. Розширюються творчі методи роботи з джерельною базою, збагачується виражальна графічна мова, шліфується індивідуальна стилістика молодих митців. Активізується участь студентів у вітчизняних, міжнародних конкурсах, фестивалях, ярмарках, виставках. В Україні цей творчий процес лише зароджувався і набирив обертів. Відповідно відбувся очевидний креативний поступ студентства.

У 2009 р. кафедру перейменовано на кафедру «Дизайн костюма». Сьогодні її розвиток наближений до принципів гуманізації та глобалізації освіти, взаємопроникнення дисциплін, мобільності методик, активізації різних напрямів моделювання й орієнтації на художника-творця.

Педагоги-художники з великим практичним досвідом у галузі проектування костюма зуміли вирішити проблему впровадження нової спеціальності художника-модельєра, розробити систему спеціальних дисциплін та їх науково-методичного обґрунтування. Над підготовкою навчальних програм та методики викладання спеціальних дисциплін працювали Т. Егреші, С. Заблоцька, В. Шелест, Т. Умнова. В 70-х роках на кафедру запросили художників А. Топінко, М. Безпальківа, О. Коровицького, Е. Коцюбу. Згодом до колективу приєдналися молоді викладачі З. Тканко, С. Ярич, живописець Г. Зубченко.

Художники-педагоги кафедри спрямували зусилля на творчу трансформацію народ-

▲ Проведення занять зі студентами курсу «Композиція». Зліва направо: стоять: викл. О. Коровицький, студентка Л. Швидкіна; сидять: О. Караванська, О. Шведова. Львів, 80-ті рр. ХХ ст.

▼ Колектив кафедри дизайну костюма. Зліва направо: перший ряд: О. Я. Федина, О. О. Нешенко, Л. І. Лозинська; другий ряд: І. Й. Грицюк, Г. В. Зубченко, В. І. Сидоренко, З. О. Тканко, І. М. Жук, О. О. Коровицький, М. Д. Петрякова, В. І. Шелест, П. В. Сташків, О. Г. Ших; третій ряд: Г. Й. Ярема, Г. А. Галабуда, С. М. Заблоцька, Т. С. Умнова, Л. П. Іванів, Т. В. Кечеджі, І. І. Хом'як, О. Л. Миронович, О. В. Головня, М. В. Безпальків, С. Б. Ярич

▲ О. Коровицький. Сценічний костюм для балету. Шовк, трикотаж, аплікація. 1998

▲ О. О. Коровицький, завідувач кафедри дизайну костюма

▼ Китайський художник Хе Шуй Фа і ректор ЛНАМ А. Бокотей у мантиях, пошитих за ескізами О. Коровицького

▼ М. Макогін. Дипломна робота. Дитячий одяг для дозвілля за мотивами народної іграшки. 2010

ного костюма в сучасний одяг різного призначення, шукаючи при цьому його багато-варіантної художньої образності. У традиційному руслі, близькому до етнографічного зразка, з використанням народного крою, оздоблення, кольору, фахово зарекомендували себе В. Шелест, С. Заблоцька, Н. Яворська. В асоціативному напрямі, якому притаманний творчий відбір властивих ознак народного костюма та яскрава образність, працюють Т. Умнова, О. Коровицький, Т. Кечеджі, З. Тканко, С. Ярич та О. Миронович. Загалом науково-методичний і творчий доробок кафедри моделювання свідчить про її високий професійний рівень. Серед сьогоднішніх здобутків — власна школа зі збереженими мистецькими традиціями відомих європейських шкіл, творчою спадщиною місцевих осередків художнього ремесла і народної творчості. Це визначає неповторність та особливість львівської модельєрської школи. На сучасному етапі вона значною мірою впливає на визначення обличчя української моди як національної та на її інтеграцію у багатоліку світову моду.

Важливим напрямом роботи педагогів є залучення студентів до фестивальної діяльності. П'ятнадцятирічний досвід участі студентів у різних творчих проєктах засвідчує виразну динаміку заангажованості молодих дизайнерів у виставковий процес, поступове адаптування в мистецькому європейському просторі, прикметами якого є високий рівень свободи та демонстрування власного способу мислення.

Колектив кафедри пишається своїми вихованцями та їхніми творчими, науковими й педагогічними здобутками. До найбільш відомих випускників, які формують обличчя української моди, належать: Роксолана Богущька, Оксана Караванська, Оксана Муха, Руша Полякова, Олена Даць, Анна Бублик.

Завідувач кафедри — Олександр Олександрович Коровицький

Заслужений діяч мистецтв України. Професор.

Народився у 1944 р. У 1964 р. закінчив Львівський технікум легкої промисловості, в 1972 р. — Львівський державний інститут прикладного та декоративного мистецтва. Професійну діяльність розпочав у Будинку моделей та на швейних підприємствах Львова.

У 1973 р. почав викладати у ЛДПДМ. У 1988 р. очолив кафедру моделювання костюма.

З 1999 р. — член Спілки дизайнерів України, працює у жанрі проектування костюма презентаційного, сценічного, промислового характеру. Творча діяльність Олександра Коровицького багатопланова: проектування презентативного вбрання (мантиї для медичної, лісотехнічної та ветеринарної академій у Львові, Національного університету імені Івана Франка, Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури у Києві); розробка сценічних костюмів для естрадних колективів («Ватра», «Жайвір», «Доля», «Ретро»), театральних (для постановок «Циганський барон», «Чарівне кресало» у Львівському оперному театрі), етнографічних ансамблів та хорових колективів. Бере активну участь у проектуванні одягу для масових дійств, мистецьких акцій.

З ініціативи О. О. Коровицького було організовано творчі виставки студентів, проведено міжнародні конкурси стилістів моди. Багато його учнів стали відомими дизайнерами одягу, лауреатами конкурсів, здобули визнання.

Методичний досвід львівської школи використовується сьогодні багатьма новоствореними відділеннями й факультетами дизайну одягу в Україні.

О. О. Коровицький є членом учених рад факультету дизайну та Академії, експертних комісій від Міністерства освіти і науки України з ліцензування та акредитації відділень дизайну одягу в навчальних закладах III, IV рівнів (Київ, Львів, Черкаси, Хмельницький). Голова ДЕК у захисту дипломних робіт у кількох навчальних закладах.

ГАЛЕРЕЯ ДИПЛОМНИХ РОБІТ студентів кафедри дизайну костюма

▲ М. Парипа. Комплекти молодіжного одягу в етностилі. 2010

▲ С. Свистун. Молодіжні святкові комплекти одягу за мотивами угорського костюма. 2010

▲ А. Васильченко. Молодіжний комплект одягу у стилі поп-арту. 2010

▲ А. Кітик. Молодіжний комплект одягу в етностилі. 2010

▲ М. Владика. Колекція костюмів класичного стилю. 2010

▲ І. Малофій. Декоративний пласт зі шкіри. 2010

▲ С. Філіпчук. Комплект молодіжного одягу повсякденного призначення. 2010

▲ Н. Таравська. Молодіжна колекція у стилі «Денім». 2010

▲ О. Бойчук. Молодіжний зимовий одяг для відпочинку. 2010

▲ Н. Сидор. Колекція жіночого святкового вбрання. 2010

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ

викладачів кафедри дизайну костюма

◀ Т. Умнова.
Святкова сукня за
мотивами україн-
ського народного
костюма. Мереживо,
розпис по тканині.
1992

◀ А. Дмитренко.
Костюм із колекції
одягу для торгової
мережі магазинів
жіночого одягу
«Сенсус». 2004

▲ О. Козакевич. Натюрморт.
Папір, гуаш, 45x65. 2005

◀ І. Грицюк. Сукня «Барви осені». Вовна, вишивка гладдю. 1990

▲ В. Сидоренко. Сон. Шкіра, техніка гарячого клішевого та ручного тиснення, 100x90. 2010

▶ О. Тканко. Модель із колекції «Птахи». Оксамит, трикотаж, печворк. 1998

▲ В. Шелест. Ошатна сукня «Пісня». Вовняна тканина, вишивка, мереживо, прикраси – авторська розробка. 1980

▶ Л. Рудик. Колекція одягу «ЕФ-промені». Трикотаж, аплікація. 1998

▲ Н. Андрусак. Дипломна робота «Ансамбль у етностилі». 1989

▲ З. Тканко. Святова сукня. Льон, шовк, ручна вишивка гладдю, виколювання. 2003

▲ С. Заблоцька. Жіноча сорочка «Сокальчанка». Льон, вишивка. 2000

◀ Л. Іванів. Святовий ансамбль. Креп, вишивка. 2008
 ▲ Г. Зубченко. Спостереження. Батік. 2000
 ▶ І. Жук. Сценічний чоловічий комплект. Вовна, атлас. 2000

▲ М. Безпальків. Ангели перелітають. Темпера, 70x65. 2008

▲ О. Федина. Фірмовий стиль одягу наглядочок виставкових залів Львівського державного музею етнографії та художнього промислу ІН НАН України. 2008

КАФЕДРА ПРОЕКТУВАННЯ ІНТЕР'ЄРУ

▲ Під час захисту дипломної роботи. І. Камінечна

▼ Колектив кафедри проектування інтер'єру. Зліва направо: перший ряд: Б. Ф. Курліщук, М. Й. Зятник, А. О. Мельник, О. Я. Боднар, З. Й. Дячун; другий ряд: Т. І. Босак, Ю. М. Драницький, М. М. Солтис, Є. Я. Дмитрів, Я. О. Ульгурський, Г. Ю. Гера, В. М. Москалюк, О. К. Григор'єва, П. В. Братівник, Т. В. Сприса, І. В. Винницька, Р. О. Студницький, О. В. Замфереску

Організація архітектурно-просторового середовища і проектування та моделювання конкретних речей інтер'єру, безумовно, пов'язані між собою.

Від початку існування Академії було організовано й кафедру під назвою «Меблево-інтер'єрна», яка неодноразово змінювала назву: «Меблево-інтер'єрна», «Художньої обробки дерева», «Проектування меблів та оформлення інтер'єру», «Проектування інтер'єру та меблів».

Інтер'єр — це синтез, чудовий образний стиль, який може бути створений зусиллями дизайнерів і художників різних спеціальностей. Саме такими проблемами сьогодні займається кафедра проектування інтер'єру Львівської національної академії мистецтв. За більш ніж півстолітнє існування, становлення і розвиток кафедри її викладачі використовують напрацьовані традиції. Колектив поповнюється новими силами, відповідно виробляється нова концепція діяльності.

Сьогодні тут працюють досвідчені педагоги: О. Я. Боднар, Я. О. Ульгурський, Б. Ф. Курліщук, З. Й. Дячун, А. О. Мельник, М. Й. Зятник, Р. О. Студницький, П. В. Братівник, І. В. Винницька, Г. Ю. Гера, Т. В. Сприса, М. М. Солтис, Ю. М. Драницький, Т. І. Босак, Є. Я. Дмитрів, О. Р. Баран та Н. Я. Ульгурський.

Джерела науки й мистецтва, які живили Європу, проникаючи на українські терени, підносили творчу думку в багатьох ділянках духовного життя, стимулювали безпосереднє вивчення природи, а також сприяли новому розумінню краси. Професори кафедри акумулювали досягнення світових майстрів дизайну інтер'єрів, переосмислювали їх і передавали своїм учням.

Із позиції пройденого шляху слід відзначити особливу роль педагогів та відомих архітекторів, які доклали багато зусиль для піднесення авторитету кафедри, виховання молодих спеціалістів із глибокими професійними знаннями та практичними навиками. Серед них: Євген Нагірний (1885–1951) — архітектор та педагог, автор понад 400 спроектованих і близько 300 збудованих об'єктів, більшість — сакральні споруди; Мирон Вендзилович (1919–1992) — відомий архітектор, людина надзвичайно великого артистичного хисту, професіонал, сповнений розуміння власного обов'язку безупинно примножувати архітектурне середовище рідної землі новими високохудожніми спорудами, бути будівничим, у найповнішому значенні цього слова. Він працював на посаді доцента, завідувача кафедри інтер'єру, а в 1984 р. був обраний професором цієї кафедри. У період 1964–1971 рр. двічі очолював Львівську організацію Спілки архітекторів України. Мирон Вендзилович також багато працював над теоретичними осмисленнями актуальних питань розвитку сучасного мистецтва та архітектури. Особливе місце серед іменитих викладачів кафедри належить Михайлові Куриличу (1921–1984). Він розробив і запровадив курс «Основи композиції», адаптований до потреб фаху. Згодом, уже на посаді декана, став ініціатором перебудови всього навчального процесу ЛДПДМ згідно із сучасними йому вимогами до

вищої художньої освіти. Багато сил віддав упровадженню нових принципів викладання фахових дисциплін. Одним із найвідоміших викладачів кафедри проектування меблів та оформлення інтер'єру став і учень М. В. Курилича Мирон Яців (1929–1996).

Завдання викладацького колективу — не лише творити нове мистецтво, а й підтримувати осередки національної культури, зберігати власне національне обличчя. Творче переосмислення досвіду минулого можливе за умови тісного зв'язку художника із сучасною епохою, з розвитком її культури на основі саме національних традицій.

Окрема сторінка в роботі кафедри — це вивчення ролі монументального мистецтва в інтер'єрі. Тому впродовж навчання студенти знайомляться з різними видами мистецтва (мозаїкою, сграфіто, іконописом, інкрустацією, інтарсією, фрескою тощо) й виконують завдання у матеріалі на реальних об'єктах.

Велика увага приділяється сучасному оформленню інтер'єрів. Виконуючи курсові та дипломні роботи, студенти працюють над проектами інтер'єру аеропортів, терміналів, автовокзалів, стадіонів, супермаркетів, торгових автосалонів, галерей і музеїв, а також індивідуального житла. Зокрема цікаві своїм вирішенням такі курсові проекти: Музей визвольних змагань у с. Зашків, бібліотека Києво-Могилянської академії в Києві, дитяча художня школа у Дрогобичі, Музей митрополита Шептицького в с. Прилбичі (2009), експозиційні зали Львівського літературно-меморіального музею І. Франка (2006).

Спіраючись на кращі зразки оформлення львівських інтер'єрів, а також на шедеври світового мистецтва, творчо-педагогічний колектив кафедри шліфує знання майбутніх творців сьогоденного і завтрашнього українського інтер'єру.

Завідувач кафедри — Віктор Макарович Москалюк

Заслужений діяч мистецтв України. Член Національної спілки художників України. Народився 19 січня 1958 р. у с. Заруддя Дубнівського району Рівненської області.

У 1973 р. вступив до Львівського училища декоративно-прикладного мистецтва ім. І. Труша на відділення живопису, у 1977 р. — на факультет проектування інтер'єру і меблів Львівського інституту декоративно-прикладного мистецтва.

У 1985 р. почав працювати в НДС Львівського інституту декоративно-прикладного мистецтва. У 1988 р. перейшов на викладацьку роботу на кафедрі рисунка. Отримав звання доцента.

Із 1982 р. творчо працює в техніці олійного живопису. Роботи Віктора Москалюка демонстрували на виставках у Белграді, Бонні, Празі, Дюрені, Аахені, Брюсселі, Неаполі, Ліоні, Львові, Берліні, Мінську та ін.

В. М. Москалюк — володар Гран-прі Львівського осіннього салону «Високий замок» (1997), Гран-прі Міжнародного салону мистецтв у м. Ліон (Франція, 2007), кавалер орденів короля Данила «Хрест» III ст. (2007) та II ст. (2011).

Художній метод Віктора Москалюка складають передусім принципи художнього відбору, естетичної оцінки світу з позиції певного ідеалу, втілення дійсності в образі мистецтва. Серед його творів — понад 200 картин та інтер'єрів готелів, банків, ресторанів, офісів, спортивних комплексів. Роботи художника розміщені у приміщеннях готелів «Супутник» та «Марс» (Львів), Західного наукового центру НАН України, львівського телерадіоцентру, посольств України у Празі та Варшаві.

Як завідувач кафедри В. Москалюк скеровує колектив на творче осмислення досвіду минулого, тісного зв'язку художника із сучасною епохою, з розвитком її культури на основі національних традицій. Особливо розглядає проблему монументального мистецтва в інтер'єрі, вирішення завдань створення монументального твору в архітектурному середовищі. Його цікавить продуманий взаємозв'язок унікальних споруд у міських ансамблях з образотворчим мистецтвом.

▲ М. Курилич

▲ М. Яців

▲ Є. Нагірний

▲ М. Вензилович

▲ В. М. Москалюк, завідувач кафедри проектування інтер'єру

▼ В. Москалюк. Контрасти-1. Полотно, олія, 130x130. 2010

▼ В. Москалюк. Контрасти-2. Полотно, олія, 130x130. 2010

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ

викладачів кафедри проектування інтер'єру

▲ М. Солтис. Ікона «Господи, прийми в обійми свої». Каплиця жертв Сквиливської трагедії

▲ Н. Ульгурський. Студія телебачення

▲ О. Хорошко. Відеоінсталяція

▲ А. Мельник. Ікона благовіщення. Дерево, левкас, темпера, позолота, 140x65. 2010

▲ І. Винницька. Інтер'єр ресторану

- ◀ Є. Дмитрів. Проект інтер'єру спальні
- ◀ Т. Сприса. Кухня
- ▲ Т. Босак. Проект та виготовлення сходів
- ▶ М. Зятік. Проект інтер'єру
- ▶ Ю. Драницький. Проект інтер'єру кухні

КАФЕДРА ГРАФІЧНОГО ДИЗАЙНУ

Кафедра графічного дизайну була започаткована у 1994 р. як відділ промислової графіки при кафедрі проектування інтер'єрів. З 1996 р. функціонує як окремий підрозділ, із 2001 р. входить до складу новоствореного факультету дизайну. До її виникнення причетні кілька осіб, проте особливо варто відзначити професора Володимира Паньківа — дизайнера українського походження з Польщі, котрий на запрошення тодішнього декана Романа Василика регулярно приїздив читати лекції для студентів. На той час у Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва було достатньо педагогів, які працювали творчо в галузі станкової графіки. З іншого боку, відчувалася потреба професійної підготовки «прикладних» графіків. В. Паньків був першим, хто читав курс лекцій із прикладної графіки та основ комп'ютерного проектування, він також уклав перший навчальний план нової спеціалізації. Від самого початку до викладання був запрошений художник львівського видавництва «Каменярь» Богдан Пікулицький, а очолити кафедру погодився художник-графік Богдан Сорока.

Упродовж шести років і аж до перших захистів дипломних робіт у 2000 р. тривали творчі пошуки, вдосконалювали програми й завдання, впроваджували нові дисципліни. Завдяки збалансуванню часу, відведеного на вивчення класичних технік станкової графіки, комп'ютерних програм і вирішення прикладних проблем дизайну чіткіше окреслилося основне спрямування роботи колективу. У червні 2003 р. вчена рада Академії ухвалила рішення про перейменування кафедри промислової графіки на графічного дизайну.

Окрім Богдана Пікулицького і Богдана Сороки на кафедру прийшли працювати досвідчені художники-педагоги Богдан Салій, Люба Лебідь-Коровай, а також молодші: Іванка Онуфрик, Мар'яна Мотика, Оксана Андрущенко та Юрій Смольський. Дисципліни, пов'язані з теоретичними і практичними аспектами графічного дизайну, викладають молоді фахівці, котрі мають великий професійний досвід: Михайло Царик, Василь Косів, Юрій Крукевич, Петро Нагірний, Галина Шевчук та Олександр Новіцький. У 2003 р., після успішного захисту кандидатської дисертації у Харківській державній академії дизайну і мистецтва, кафедру очолив Василь Косів — дизайнер, фотохудожник, фахівець з історії і теорії графічного дизайну.

До основних напрямів, у яких працюють студенти та професорсько-викладацький колектив, можна віднести галузі поліграфічного, мультимедійного та інформаційного дизайну. Окрім цього, студенти поглиблюють свої знання у галузі станкової графіки. Роботи, виконані в класичних техніках естампу, можна оглядати на семестрових переглядах та виставках. За останні роки всебічно опановано напрями, пов'язані із розробкою друкованих видань книжкового, рекламного та подарункового характеру, мультимедійних проектів та інтернет-сторінок, про що свідчать нагороди на міжнародних і всеукраїнських виставках та конкурсах.

Порівняно новим для кафедри є напрям інформаційного дизайну. На новий якісний рівень візуалізації вийшло створення навігаційних систем, що дозволяє людям швидко вирізняти значення і сенс великої кількості інформації, орієнтуватися у лабіринті сучасних мегаполісів. Тому в навчальний процес впроваджено (як завдання з курсового проектування та теми дипломних робіт) створення інформаційно-навігаційних систем міст, окремих об'єктів культурного та соціального призначення.

Сьогодні викладачі й студенти кафедри працюють у таких напрямках:

- вивчення і робота у класичних графічних техніках: лінориту, офорту, літографії, монотипії, графіки пером та ін. Виявлення індивідуальних якостей студента, заохочення до творчих пошуків;

▲ Ю.Смольський та Б.Пікулицький під час перегляду

▼ Колектив кафедри графічного дизайну. Зліва направо: перший ряд: Б. Пікулицький, О. Андрущенко, В. Косів, Л. Лебідь-Коровай, М. Мотика, Б. Салій; другий ряд: П. Нагірний, Р. Пікулицький, М. Царик, Ю. Крукевич, О. Новіцький

▲ Під час перегляду курсових робіт

- основи комп'ютерної графіки. Знання векторної, растрової, мультимедійної графіки, програм верстки допомагають у виконанні завдань курсового проектування;
- фотографія та фотографіка. Класична та цифрова фотографія. Робота над композицією, світлом, тоном і кольором. Творча та комерційна (рекламна) фотографія;
- шрифтовий дизайн. Історія, теорія і практика шрифтової комунікації. Завдання з каліграфії, будови літер і проектування шрифтів;
- графічний дизайн реклами. Психологія реклами. Проектування рекламних кампаній;
- системи графічної ідентифікації. Фірмовий стиль;
- графічний дизайн упаковок. Інформативна та ідентифікаційна функції упаковок;
- дизайн та верстка книг, журналів, рекламно-інформаційних видань, дитячої літератури;

- технологія поліграфічного виробництва та роботи із цифровими (комп'ютерними) матеріалами;
- web-дизайн, анімація, мультимедійна графіка для Інтернету й телебачення;
- інформаційний дизайн, навігаційні системи для орієнтації в інтер'єрах та міському середовищі;
- історія зарубіжного графічного дизайну та української графіки;
- теоретичні дослідження у галузі графічного дизайну та станкової графіки. Написання рефератів, есеїв, бакалаврської та магістерської роботи.

Для виконання навчальних завдань, курсових та дипломних проектів, а також для творчої роботи студенти користуються майстернею станкової графіки, комп'ютерною лабораторією та бібліотекою кафедри.

Найважливішим досягненням колективу викладачів є численні успіхи студентів і випускників. Переможці та лауреати всеукраїнських і міжнародних конкурсів, учасники виставок, творчих змагань, конференцій, працівники відомих рекламних агенцій і дизайн-студій, вони своїм професійним рівнем щодня засвідчують найвищий рівень своїх педагогів.

▲ В. М. Косів, завідувач кафедри графічного дизайну

Завідувач кафедри — Василь Михайлович Косів

Кандидат мистецтвознавства. Заступник міського голови з гуманітарних питань Львівської міської ради.

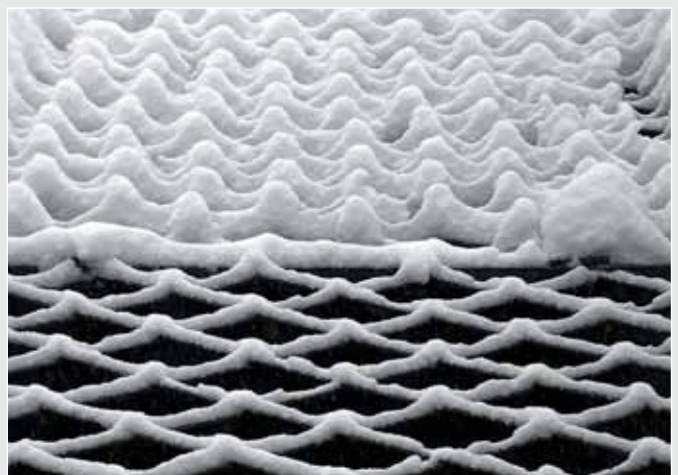
Народився 27 липня 1973 р. у м. Львові.

У 1992 р. закінчив Львівське училище декоративно-прикладного мистецтва ім. І. Труша, у 1998 р. — Львівську академію мистецтв за спеціальністю «Інтер'єр та обладнання». Навчання поєднував із роботою дизайнера у видавничій фірмі «Малті-М» (1994–1999).

З 1998 р. працює у ЛНАМ викладачем, згодом — старшим викладачем, головою методичної ради кафедри графічного дизайну. У 2003 р. обраний завідувачем кафедри графічного дизайну.

▲ В. Косів. По той бік досяжності. Фото-графіка, 30x40. 2002

▲ В. Косів. Структура. Фото-графіка, 30x40. 2002

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ викладачів та студентів кафедри графічного дизайну

▲ Г. Павельчак. Фрагмент дипломної роботи. Мішана техніка. 2010

▲ Б. Пікулицький. Для Утамаро. Авторська техніка, 14x29. 2005

▲ О. Андрущенко. Феєрія духу. Скло, туш, олія, 47x34. 2004

► Л. Лебідь-Коровай. Українська Покрова. Картон, авторська техніка, 50x60. 2010

► Л. Лоїк. Дипломна робота «Фірмовий стиль». 2010

▲ М. Васеліна. Дипломна робота «Багатокультурний Люблін». 2010

▲ Т. Салій. Сухі соняшники. Полотно, олія, 80x80. 2009

▲ Ю. Смольський. Портрет митрополита А. Шептицького. Полотно, олія, 70x110. 2009